

7/14-13. Erik B. ...
per Dröms

Rischel & ...

Helsingfors Nya Musikhandel
FAZER & WESTERLUND.

C.G. Röder's Lith. Etabl. Leipzig.

am 1/11

Sånger för Guitarr.

Innehåll.

		Pag.
Romans	Franz Liszt.....	4
Litaney Auf den Text aller Seelen.....	Fr. Schubert.....	5
Mélodie	Rubinstein.....	6
Lifvets njutning	Åhlström.....	8
Skeppsfarten	Hurka.....	9
Gruss.....	F. Mendelssohn-Bartholdy.....	10
Sången om Korsspindeln.....	Jean Sibelius.....	10

Romans.

Franz Liszt.

Non troppo lento.

Es muss ein Wun - der - ba - res sein ums Lie - ben zweier.

See - len, sich schliessen ganz ein - an - der ein, sich nie ein Wort ver - heh - len!

Und Freud' und Leid und Glück und Noth so mit ein - an - der

tra - gen, so mit ein - an - der tra - gen, vom ersten Kuss bis in den Tod

sich nur von Lie - be sa - gen, sich nur von Lie - be sa - gen.

Litaneey.

Auf den Text aller Seelen.

Fr. Schubert.

Langsam, andächtig.

p

1. Ruh'n in Frie - den

al - le See - len, die vollbracht ein ban - ges Quä-len, die voll-

en-det sü - ssen Traum, — le - benssatt, ge - ho - ren kaum, aus der Welt hi - nü - ber schie - den:

Al - - le See - len ruh'n in Frie - den!

2.

Liebevoller Mädchen Seelen,
 Deren Thränen nicht zu zählen,
 Die ein falscher Freund verliess,-
 Und die blinde Welt verstieß:
 Alle, die von hinnen schieden,
 Alle Seelen ruh'n in Frieden!

3.

Und die nie der Sonne lachten
 Unter'm Mond auf Dornen wachten,
 Gott, im reinen Himmelslicht,-
 Einst zu seh'n von Angesicht:
 Alle, die von hinnen schieden,
 Alle Seelen ruh'n in Frieden!

Mélodie.

A. Rubinstein.

p

Still ist die Nacht; aus dem dich - ten Ge - zweig tönt ei - nes
 sü - ssen Lie - des Schall, — Lie - bes - ge - sang singt so weh - mü - thig weich,
 dort ei - ne Nach - ti - gall. Ster - ne die leuch - ten in lieb - li - cher Pracht,
 zau - be - risch flirrt der Mon - den - schein; Lie - be ver - kün - dend be - strickt uns die
 Nacht voll von Ent - zü - cken und Pein. *p* Fes - ter hast du an mein Herz dich ge -

schmiegt, zärt - lich die Hand in die mei - ne ge - fügt... O! welch' Au - gen - blick... bin

e - wig nun dein! es wird un - ver - gess - lich die Stun - de mir sein!

rit.

Tempo I.

Jah - re ent - floh'n und ich bin nun al - lein, Mond - licht durch -

zieht das lieb - li - che Thal, — al - te Er - in - ne - rung weckt die - ser Schein, doch

cresc.

du, du bist nim - mer nicht bei mir, ich bin ver - las - sen al - lein, —

— mein Le - ben füllt nur Leid und Qual.

Handwritten musical notation and signature.

Lifvets njutning.

Åhlström.

1. Sörj ej den gry - en - de da - gen för - ut. Njut af den
fly - en - de hvar - je mi - nut. Ro - sor - nas doft, druf - vor - nas
ån - ga, skyn - da att fån - ga: Yng - ling! de wiss - na: du sjelf är ett stoft.

2.

Fatta det blinkande
Glaset förnöjd.
Sjung om den vinkande
Kärlekens fröjd.
Men då du ler,
Munter för dagen,
Skräm ej behagen;
Flydda en gång, de ej följa dig mer.

4.

Klinga med roliga
Vänner i lag.
Tryck den förtroliga
Handen i dag.
Kanske du den
Aldrig mer trycker:
Härjaren rycker
Brud ifrån brudgum, och vän ifrån väu.

3.

Drick ur den sparade
Ungdomens bål.
Drick den bevarade
Oskuldens skål.
Glädje och dygd
Elda hvarannan.
Kransad om pannan,
Visheten skämtar i vinrankans skygd.

5.

Glad må du somna i
Grafven du ock.
Känslorna domna i
Tiden ändock.
Efter en qväll
Måttligen njuten,
Hjertligen slutet
Sofver man roligt, och vaknar man säll.

Skeppsfarten.

J. D. Valerius.

Hurka.

1. Jag hål-sar dig fred-li-ga flag-ga! Kom vimp-la-de skepp, kom att vag ga,
de äls-kan-de slum-ran-de tryggt, de äls-kan-de slum-ran-de tryggt.
O, gun-ga oss sak-fa på fär-den. till hamnen vid slu-tet af verl-den.
O, kom och be-vin-ga vår flygt! O, kom och be-vin-ga vår flygt!

2.
På däcket vi lekte förtroligt,
Och hade så roligt, så roligt,
! Wi lärde åt bergen vårt namn:
Wi blåste på hornen i sundet,
Wi sjöngo en psalm invid grundet,
! Och jag höll min flicka: famn.!

3.
I skuggan af hängande segel
Stod böljans omätliga spegel,
! Den stjernorna dansade på,
Vi njöto, vi njöto minuten,
Högt öfver oss himlen låg sluten,
! Och jag var därinne ändå.!

4.
Den tiden var lycklig: of blicka
Ur tårar min rodnande flicka,
! Och säg: „den var lycklig för mig!“
Då låter jag stormarna strida,
Och sätter mig glad vid din sida,
! Och far genom lifvet med dig.!

Gruss.

H Heine.

F. Mendelssohn - Bartholdy.

Andante.

1. Lei - se zieht durch mein Ge - müth

lieb - li - ches Ge - läu - te; klin - ge, klei - nes Früh - lings - lied,

kling hin - aus in's Wei - te!

2. Zieh' hinaus bis an das Haus
 Wo die Veilchen spriessen;
 Wenn du eine Rose schaust,
 Sag' ich lass' sie grüssen!

Sången om Korsspindeln.

Jean Sibelius.

Moderato.
cantabile

1. Bak vil - lan - de skög på en grönskan - de slätt, der sol - ske - net gas - sar så

hett, der sit - ter en spin - del så svart och så stor, i
 grö - set och stir - rar och glör. Han sol - strå - lar fän - gar och
 tvin - nar och gnör, och spin - ner till mör - ker och kny - ter ett flor, så
 starkt och så lätt, så luf - tigt och lätt, i dess mas - kor han fän - gar hvar
 lef - wan - de själ, och pi - nar och plå - gar i hjäl. det.

f *largamente* 1. 2. 3.

2.
 Och solen hon bleknar, och ljuset, så matt
 Det slocknar i svartaste natt,
 Och människorna vandra omkring utan själ,
 Men finna sig fram likaväl.
 De tycka att mörkret är ljust som en dag
 Och mörkrädda bli, när det ljusnar ett tag,
 Och gömma sig väl
 Och drömma sin själ.
 Så stark och så fri; när de vakna från det,
 De tro, att de somna så sött.

3.
 Men spindeln han spinner så arg i sitt sinn,
 En själ kan han ej fånga in.
 Den själen går frigenom tidernas hvarf,
 Från hjelte till hjelte i arf,
 Och maktfulla gör dem och bringar dem nöd,
 Och ära och nesa och seger och död
 Och pina och blod
 För mandom och mod;
 Ty alla, de strida mot spindelens nät,
 Och alla de falla på det.